

Metallinen narina kantautui matkustamon läpi, kun lentokone vajosi rajusti. Turvavyöt kiristyivät matkustajien ympärille, ja hätälokeroiden luukut napsahtelivat auki yksi toisensa jälkeen. Ilma tuntui painavan raskaammin, kuin happi olisi pyyhkiytynyt pois. Victor puristi istuimensa käsinoja niin, että sorminivelet kalpenivat. Edessä olevan penkin päällinen oli tahriintunut vanhasta kahvista ja kaatuneista mukeista valuneista viinitahroista, jotka imeytyivät nyt kankaaseen epämääräisinä laikkuina. Kone tärisi holtittomasti, jokainen pultti tuntui olevan valmiina repeämään irti. Hän vilkaisi ympärilleen. Vieressä istuva nainen oli sulkenut silmänsä ja puristi ristiä kaulassaan. Hänen huulensa liikkuvat äänettömässä rukouksessa. Lentoemäntä kaatui polvilleen käytävällä, horjahti kyljelleen ja kamposi itsensä takaisin jaloilleen ottaen tukea Victorin istuimesta. Hänen virkapukunsa oli rypyssä, hiukset valahtaneet kasvoille. Silmissä oli tyhjä katse – kuin ne olisivat jo nähneet lopun. "Herra, teidän täytyy..." ääni sortui hetkeksi ja hän veti syvään henkeä. "Turvavyö. Varmistakaa, että se on tiukalla. Me... me yritämme hallita tilannetta." lentoemäntä lisäsi lopulta ja jatkoi kompuroiden kohti koneen etuosaa. "Minä selviän tästä." Victor sanoi itselleen, mutta sanat hukkuivat matkustajien paniikin sekavaan kakofoniaan. Koneen vasemman puolen siivestä vuoti jotain, mitä hänen ei olisi pitänyt nähdä. Polttoainetta purkautui ulos vaaleina suihkuina, jotka haihtuivat ilmaan sekunneissa. Palava haju sekoittui matkustamon ilmaan. Koneen perä putosi jälleen alemmas. Maa lähestyi liian nopeasti. Kaupunki siellä alhaalla – sen katuvalot muodostivat verkon, joka näytti liikkuvan kuin elävä organismi. Hän ehti ajatella, että jokainen noista pienistä valopisteistä oli jonkun koti. Ohjaamosta kantautui pätkivä kuulutus: "...pysykää paikoillanne... valmistautukaa hätä...tumiseen." Victor ei voinut irrottaa katsettaan maasta. Se lähestyi väijäämättä. Kädet hikosivat, mutta hän tunsu oudon rauhan vyöryvän paniikin ylle. Hän ajatteli yhtäkkiä vanhempiaan. Heidän kotiaan. Mitä he mahtaisivat tuntea, kun kuulisivat tästä? Jossain lähellä joku oksensi, ja Victor puristi silmänsä kiinni.